

[Energiministeren]

Jeg underkender ikke, slet ikke, at de reguleringer i forhold til kommunernes økonomi, som var en anden bestanddel af julepakken, i form af, at man søger at reducere investeringsbehovet her i 1986, også her og dér kan påvirke nyttige energiinvesteringer. Det er jo af samme grund, der er indsat en bestemmelse om, at der kan dispenseres i tilfælde, hvor der er særlige samfundsøkonomiske hensyn at tage, og at der kan dispenseres i forbindelse med f.eks. vedvarende energi. De ansøgninger, som kommer fra kommunerne med det formål, er ikke alle kommet endnu; fristen er ikke udløbet, og det siger sig selv, at de vil blive vurderet med al den omhu, som de fortjener, netop for at sikre muligheden for at realisere de formål, som har den største værdi for samfundsøkonomien.

Men jeg advarer imod nu at opstille firantede regnestykker, som gør konsekvenserne op, for det er jo en sammensat problemstilling, vi her taler om. Det er et spørgsmål om, hvornår nogle påtænkte investeringer ville være gennemført og dermed kunne virke efter deres formål. Det er altså et spørgsmål om en eventuel udskydelses længde. Det er også et spørgsmål om, i hvilket omfang man ved det ændrede investeringsniveau påvirker prisdannelsen i en gunstig retning, for vi skal ikke glemme, at et hovedhensyn bag regeringens indgreb over for kommunernes investeringsaktivitet i 1986 har været det hensyn – hvor der er en fælles interesse mellem forsyningsselskaberne og regeringen – at prisniveauet holdes sådan i ave, at man også nogenlunde får det for sine budgetterede udgifter, som var hensigten. Der er ingen af parterne, der får nogen glæde af det, hvis man som følge af en forceret anlægsvirksomhed får drevet prisniveauet i vejret på en sådan måde, at man derved har skadet økonomien i disse projekter afgørende.

Hr. Løvig Simonsen understregede behovet for, at besparelseslinjen med hensyn til energiforbrug fortsætter, og det har jeg også selv nævnt som en vigtig bestræbelse. Den omstændighed, at man har kunnet se, at visse sider af energiforbruget har vist en opadgående tendens her på det seneste, skal hr. Løvig Simonsen jo ikke opfatte på den måde, at det er det private energiforbrug, der dermed er på vej op. Der er meget, der tyder på, at det hovedsagelig skyldes den stærkt stigende aktivitet, som findes i erhvervslivet – og det

er vi forhåbentlig ganske enige om er en ønskelig ting – lige så vel som den omstændighed, at der fremstilles flere varer, jo også bevirker, at de skal transporteres. Derfor må ingen være forbavset over, at også transportsektoren kan vise et stigende energiforbrug i en sådan udvikling.

Jeg vil gerne bekræfte, at det er min hensigt her i dette forår at søge fremsat forslag om nogle ændrede finansieringsformer for en række energiinvesteringer, og at de f.eks. også kan vedrøre realkreditmulighederne. Det tror jeg også er et egnet grundlag for at vurdere, hvordan den økonomiske konkurrencemulighed for en række projekter, for den vedvarende energi, for anvendelse eksempelvis af de indenlandske energiressourcer i fjernvarmeforsyning osv., bedre vil kunne blive realiseret i den kommende tid.

Jeg vil også være opmærksom på, at netop det fald i energipriserne, som kommer til os udefra, naturligvis kan betyde en ændret konkurrencesituation mellem en række af disse energiformer, og det synes jeg vi bør diskutere. Jeg noterer f.eks., at indenlandske energiressourcer som halm og flis naturligvis i en periode, hvor der er faldende priser på de konkurrerende brændselsformer, eksempelvis olie og naturgas, naturligvis får en lidt ændret konkurrencesituation. Det er ting, som jeg tror vi skal være opmærksomme på og prøve at vurdere i sammenhæng.

Jeg har kort nævnt spørgsmålet om naturgasprojektet og den ændring af organisationen og ansvarsfordelingen, som der er bred enighed om at tilstræbe.

Jeg har noteret mig med glæde, at der fra de fleste ordføreres side, også fra hr. Løvig Simonsens, var tilslutning til, at man søger at fremme eksport af dansk naturgas også gennem den mulighed, som ligger i at træde ind i det svenske naturgasdistributionsselskab Swedegas, med den indflydelse, som kan følge dermed. Jeg vil godt understrege, at de nærmere vilkår stadig skal forhandles, og at jeg vil forbeholde mig min endelige stilling til det, indtil jeg kender de endelige vilkår. Men jeg har noteret mig den grundlæggende sympati for, at man fra dansk side ikke på forhånd afviser, at en større dansk gaseksport til Sverige er en vital ting ikke blot for gasprojektet, men også for det danske samfunds økonomi, og det er jeg enig i.